

ת"פ 38389/10/19 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד הבטם מהרי

בית משפט השלום בבאר שבע

06 ספטמבר
2020

ת"פ 38389-10-19 מדינת ישראל נ' מהרי(עציר)

בפני כבוד השופט חיים פס
המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
על-ידי המתמחה מר בראל קלדרון

נגד
הנאשם

הבטם מהרי (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הכרעת דין מיום 3.6.2020, בעבירות של **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 1274(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), **הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו** לפי סעיף 275 לחוק, **תקיפה הגורמת חבלה ממשית** לפי סעיף 380 לחוק, **החזקת סכין** לפי סעיף 186(א) לחוק **ואיומים** לפי סעיף 192 לחוק.

2. כעולה מעובדות כתב האישום, אשר פורטו בהרחבה במסגרת הכרעת הדין, בתמצית -

ביום 18.10.19, בסמוך לשעה 22:00, השוטרים מני מסס וצוריאל שוחט, שהו במתחם החניה של תחנת משטרת אופקים (להלן בהתאמה: "השוטר מני" ו"השוטר צוריאל", "החניה" ו"התחנה"). הנאשם אשר שהה באותו מועד בסמוך לתחנה, רץ לכיוון מתחם החניה, וזאת כאשר שער החניה התעתד להיסגר והתפרץ דרכו החניה. כאשר נשאל הנאשם לפרש מעשיו על ידי השוטר מני, השיב כי הגיע לתחנה להגיש תלונה. מיד לאחר מכן, התקרב לעבר השוטר מני, נעמד, שלף בפתאומיות דוקרן מאולתר עשוי מעץ וניסה לדקור באמצעותו את השוטר מני בבטנו. השוטר מני אשר חש בסכנה, הדף עצמו אחורה, ושלף אקדח, דרך אותו וכיוון לעבר הנאשם. השוטר צוריאל אשר כיוון אף הוא את נשקו לעבר הנאשם, התקרב לנאשם מאחור וניסה לאוזקו, במהלך ניסיון ההשתלטות, הנאשם הושיט ידו הימנית לעבר סכין שהייתה מוסלקת מאחורי חגורת מכנסיו מתחת לחולצתו, הוציא אותה ואחז בה בידו. בשלב זה השוטר רון רבוח אשר נכח במקום הבחין במתרחש, התקרב לנאשם סובב את ידו ובכך גרם לנאשם להפיל את הסכין.

בהמשך לאמור, ותוך שימוש בכוח סביר להשתלטות על הנאשם, הוכנס הנאשם לחדר סיוור, שם איים על השוטר צוריאל **"על זה שהכאבת לי אני מבטיח לך שתשלם על זה"**.

בהתאם להכרעת הדין, נקבע כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם לשוטר מני פצע שטחי בבטנו, לשוטר צוריאל נגרם פצע שפשוף באצבע יד ימין.

3. כפי שפורט על ידי בהרחבה בהכרעת הדין, הנאשם סירב לשתף פעולה עם ההליך, לתקשר עם סנגורו, ואף עם סנגור אחר בן עדתו, שנשלח בהתאם להחלטתי, מטעם הסנגוריה הציבורית למקום מעצרו בניסיון לדובבו. לאור העובדה כי השתקפה בפני תמונה חד צדדית, דנתי בכל טענת הגנה אפשרית העולה בדעתי, וזאת גם בלא שזו הושמעה או שהתבקשה על ידי הנאשם.

אעמוד בשנית על התרשמותי מכך כי החלטתו של הנאשם שלא לשתף פעולה עם ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, נבעה להתרשמותי מתוך בחירה מושכלת ומניפולטיבית שלו, זאת על אף שבית המשפט חזר פעם אחר פעם בפני הנאשם, על חשיבות ניהול פרשת הגנה אפקטיבית אשר תשקף את מלוא התמונה בפני בית המשפט.

4. על אף היעדר שיתוף פעולה מצדו, מצאתי לנכון למצות אפשרות לקבלת **תסקיר לעונש מטעם שרות המבחן**, מן הטעם שאולי, בזאת הפעם, יסכים הנאשם לשתף פעולה.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם סירב לקיום הפגישה עם שרות המבחן. נוכח האמור, שוחח שירות המבחן טלפונית עם אחות הנאשם הגב' רחל מהרי (להלן: "אחות הנאשם"), אשר מסרה כי מזה שנתיים חל ניכור של הנאשם כלפי בני משפחתו. לטענת אחות הנאשם, האחרון מביע כעס כלפי בני משפחתו ומסרב לקבל כל עזרה מצדם. לשיטת אחות הנאשם, הדבר נובע מבעיה פסיכיאטרית שאינה מאובחנת, למרות שהנאשם היה בהסתכלות פסיכיאטרית ממושכת.

טיעוני הצדדים לעונש:

5. **ב"כ המאשימה** טען כי במעשיו פגע הנאשם באינטרס המוגן של מניעת פגיעה בשלטון החוק, שמירה על אנשי החוק ושלמות הגוף. עוד נטען, כי הנאשם התפרץ אל תחנת המשטרה, כאשר היה מצויד בסכין ודוקרן ותקף שוטרים הלבושים במדים, ללא היכרות או התגרות קודמת מצדם.

הנאשם פעל לבדו, ביצע את מעשיו תוך תכנון ושקידה מראש, כאשר הצטייד מראש בכלים הנחוצים לתקיפת השוטרים.

עוד טען ב"כ המאשימה, כי **הנזק הפוטנציאלי** בעבירות בהן הורשע הנאשם רב, ורק במזל נמנע אסון גדול יותר, הן לשוטרים והן לנאשם עצמו.

5. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם הפנה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין כדלקמן:

עמוד 2

א. ע"פ 6040/13 **מדינת ישראל נ' בחוס נעאמן** [12.3.14] - בית המשפט העליון קיבל ערעור המדינה על קולת העונש של מי שהואשם בעבירות של **איומים כלפי שוטרים, תקיפת שוטר וניסיון לכך ונזק לרכוש**. הוחמר עונשו של הנאשם כך שבמקום 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, הושתו **12 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע מתחם ענישה הולם בנסיבות העבירות הנע בין **12-24 חודשי מאסר בפועל**;

ב. רע"פ 7406/05 **נג'אר נ' מדינת ישראל** [10.8.05] - בית המשפט העליון דחה ערעורו של מי שהורשע בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הכשלת שוטר ואיומים, זאת כאשר הכה באלימות רבה שוטרים שערכו לבדיקה נהגו של רכב בו נסע. אושרה הענישה בת **34 חודשי מאסר בפועל** כולל הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשי מאסר (חלקו בחופף);

ג. ע"פ 19786-12-10 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** [7.2.11] - בית המשפט המחוזי בחיפה דחה ערעורו של מי שהורשע יחד עם אחר בעבירות תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ואיומים, בתמצית האירועים הואשם כי השתולל בעת מעצרו בעט בשוטר ברגליו נשך אותו בידו וקילל בעודו שתוי. ערעור על חומרת הענישה נדחה כאמור, הושתו **18 חודשי מאסר בפועל**;

ד. ע"פ 11794-12-15 **מדינת ישראל נ' זבידיאט ואח'** [10.1.16] - בית המשפט המחוזי בחיפה קיבל ערעור המדינה על קולת העונש בעניינם של מי שהורשעו בעבירות של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, כאשר באו לבצע חיפוש בביתם. הוחמר עונשם כך שממספר חודשי עבודות שירות בודדים, הושתו 18-20 חודשי מאסר בפועל. נקבע מתחם הנע בין **12-30 חודשי מאסר בפועל**;

ה. עפ"ג 35032-10-15 **יחיא נסאסרה נ' מדינת ישראל** [6.1.16] - בית המשפט המחוזי בבאר שבע הותיר על כנו פסק דין של מי שהורשעו בעבירות תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, הפרעת שוטר במילוי תפקידו ותקיפת עובד ציבור. נקבע מתחם ענישה הנע בין **שנה וחצי לחמש שנות מאסר**, בית המשפט קיבל הסדר טיעון סגור תוך ציון קולת העונש, הושתו 7 חודשי מאסר בפועל;

ו. ע"פ 31200-09-16 **נאיף אלאקרע נ' מדינת ישראל** [22.2.17] - בית המשפט המחוזי בבאר שבע דחה ערעורו של מי שהורשע בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות. בית המשפט קבע כי אין להתערב בקביעת בית המשפט קמא לעניין מתחם הענישה בגין עבירות דנן הנע בין **11-35 חודשי מאסר בפועל**. הושתו 11 חודשי מאסר בפועל לצד עיצומים כספיים;

ז. עפ"ג 49806-07-13 אלסנע נ' מדינת ישראל [1.1.14] - בית המשפט המחוזי בבאר שבע דחה ערעורו של מי שהורשע בעבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו (מספר עבירות). בית המשפט קבע כי אין להתערב בקביעת בית המשפט קמא, אושרה הענישה בת **20 חודשי מאסר בפועל**;

6. בתוך כך, ב"כ המאשימה עתר לקביעת **מתחם ענישה הנע בין 14-30 חודשי מאסר בפועל**, תוך הדגשה כי יש להעניק הגנה לשליחי החברה לאכיפת החוק וליצור הרתעה לבל תהיה היד קלה על ההדק בעבירות כגון דא.

ב"כ המאשימה עתר להטלת עונש **במרכז המתחם** ולהעמידו על **24 חודשי מאסר בפועל**, להפעיל את המאסר המותנה **במצטבר**, ולהטיל מאסר מותנה לצד **עיצומים כספיים**.

7. כאמור, הנאשם לא שיתף פעולה עם ההליך, כך גם **טיעונים לעונש מטעמו כלל לא הוגשו**. במעמד הדיון שהתקיים בפניי ביום 10.8.20, בוצע ניסיון לקבלת תגובת הנאשם לטיעוני המאשימה לעונש, אולם גם אז בחר הנאשם **להגיב בתנועת יד מבטלת** [ראה ע' 49 ש' 7 לפרוטוקול].

מתחם העונש ההולם:

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

8. בביצוע העבירה פגע הנאשם באינטרסים המוגנים של שלטון החוק, שמירה על אנשי החוק, שמירה על שלמות הגוף ויש במעשיו כדי להעלות גם פגיעה בכבוד האדם.

כידוע, בפסיקה קיים מנעד רחב המלמד על חומרת העבירות של פגיעה באנשי החוק, כפי שגם אוזכר בטיעוני ב"כ המאשימה לעיל. לפגיעה האמורה שני היבטים; הן אלו הקשורים באיש החוק הנפגע מביצוע העבירה, והן באופן מובהק בשלטון החוק, ובצורך להגן על אנשי החוק המבצעים עבודתם נאמנה, ואשר הענישה על פגיעה בהם צריכה להעביר מסר ברור ותקיף.

אפנה לע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא (20.9.10) שם עמד בית המשפט העליון על החובה להגן על שוטרים המבצעים עבודתם ועל המשמעות הקשה של תקיפה ואיומים כלפי שוטרים:

"משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת

ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרתי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם, וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ולכן מחויבים אנו לעשות כל שניתן על מנת להגן עליהם ממי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת בטחונם האישי" (ראו גם רע"פ 5579/10 דוד קריא נ' מ"י (2.8.10), ע"פ 333/10 קרן סרנקו נ' מ"י (28.10.10), ענ"פ 63884-02-15);

מידה הפגיעה במקרה דנן היא רבה, נוכח העובדה כי הנאשם לא נתן הסבר לוגי או הסבר כלשהו למעשיו וגם נסיבות האירוע נותרו סתומות באין הסבר כאמור.

מדובר באירוע יזום, תוך תכנון מראש של הנאשם, אשר בוחר בקור רוח, לפגוע באנשי חוק, שוטרים במשטרת ישראל, רק בשל היותם בעלי תפקידים כאמור. בביצוע העברות האמורות ביטא הנאשם את העדר המורא מהחוק ומאנשי החוק והתנהגות שכזו מחייבת מענה עונשי ראוי.

על הענישה בנסיבות אלו, להעביר מסר ברור וצלול באשר לפגיעה באנשי החוק, רק בשל היותם אמונים על הסדר הציבורי, ולהוקיע תופעות אלימות, אכזריות ופגיעה באנשי חוק באופן שכזה.

על תקיפות וחומרת הענישה כפי שעמד עליהם בית המשפט העליון בהליך - ע"פ 3236/98 אבו דריס נ' מדינת ישראל (28.7.1998):

"השופט המלומד הצביע על חומרתן היתרה של העבירות בהן הורשעו הנאשמים. אכן - כך כתב השופט המלומד - פציעותיהם של השוטרים לא היו חמורות, ובידי הנאשמים לא היו כלי חבלה, אך מנגד:

'מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי. ביקורת שגרתית של שוטרי סיור ביחס למכונית חשודה היא דבר יום ביומו, ואין להעלות על הדעת שינסו להפריע באמצעים אלימים הפוגעים בגופם של השוטרים ומסכנים את בריאותם.'

ולהלן כתב השופט המלומד גם את הדברים הבאים:

'מערכת אכיפת החוק, ובראשה מערכת בתי המשפט, חייבת להראות לשוטרים כי אינם נשלחים למשימותיהם ללא הגנה; מן הצד השני, חייב הציבור לדעת כי כל המנסה לפגוע בשוטרים במילוי תפקידם, לא יוכל לצאת בעונש קל. עצם הפגיעה בשוטרים היא החמורה, ולא דווקא תוצאותיה'."

דברים אלה הולמים בהחלט גם בנסיבות העניין שבפנינו, ולמעשיו החמורים של הנאשם כפי שפורטו ותוארו בעובדות כתב האישום.

מדיניות הענישה הנוהגת:

9. לאור האיזון הנדרש עם פסיקת המאשימה, וכן לאור מנעד הענישה הרחב הקיים בפסיקה, מצאתי לנכון להפנות למספר פסקי דין המפנים **לרף נמוך יותר** של העונשים כגון:

א. ת"פ 7528-01-15 **מדינת ישראל נ' שמעון זיתוני** [18.6.15] - בית המשפט המחוזי בנצרת קבע מתחם ענישה הנע בין **5-12 חודשי מאסר בפועל** למי שהורשע בעבירת **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**. אשר לעבירת **האיומים** נקבע מתחם ענישה נפרד הנע בין **ענישה הצופה פני עתיד לעשרה חודשי מאסר בפועל**. במקרה דנן נגרמו לשוטרים חבלות של ממש עם ניסיונם להשתלט על הנאשם, תקיפות הנאשם היו בדמות דחיפות, בעיטות ואף נשיכת אחד מהשוטרים ברגלו ארוכות עד שבוצע שימוש בכוח סביר. **הושתו 10 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים, מחציתו במצטבר;**

ב. ע"פ 28206-03-19 **אייל טובול נ' מדינת ישראל** [29.5.19] - נדחה ערעורו של מי שהורשע בעבירה **תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות**. בית המשפט המחוזי בירושלים קבע כי העונש שהושת על הנאשם אשר הליכיו הותלו עת נעדר מן הארץ, ולאור עברו הפלילי המכביר, הינו מידתי כאשר נגזר עליו עונש בן חודש מאסר לצד 6 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי אישר מתחם ענישה הנע בין **1-12 חודשי מאסר בפועל;**

ג. עפ"ג 5020-03-15 **וייס נ' מדינת ישראל** [15.10.15] - בית המשפט המחוזי בחיפה קיבל ערעורו של מי שהורשע בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, פציעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ונהיגה ברכב ללא ביטוח ורישיון בר תוקף. הוקל עונשו מתוך שיקולי שיקום, כך שמ-8 חודשי מאסר בפועל,

הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 7-24 חודשי מאסר בפועל, מתחם זה אושר על ידי בית המשפט המחוזי אשר קבע:

"התנהגותו האלימה של המערער כלפי שוטרים ראווה לגינוי, ובכלל דורשת תגובה עונשית ראווה. יש למגר את התופעה של תקיפת עובדי ציבור, ובכלל זה שוטרים, באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים. נראה לכאורה כי העונש שנגזר על המערער אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ואינו נוטה לחומרה".

ד. ע"פ 8/16 אברהם חירי נ' מדינת ישראל [16.8.16] - בית המשפט העליון דחה ערעורם של מי שהורשעו, בין היתר, בעבירות של תקיפה שוטר בנסיבות מחמירות, פציעה, שיבוש הליכי משפט ואיומים. בית המשפט קבע כי אין להתערב בקביעת בית המשפט קמא לעניין מתחם הענישה בגין עבירות דנן הנע בין 8-15 חודשי מאסר בפועל;

10. הנאשם הורשע בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, ומשכך אני מוצא לנכון לקבוע מתחם ענישה הולם אחד בגין העבירות שבוצעו על ידי הנאשם, מספר העבירות והזיקה ביניהן - מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם:

11. בגזירת העונש המתאים לנאשם, התחשבתי בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40 יא לחוק העונשין התשל"ז - 1977 - הנאשם כאמור, רווק, כבן 30, לדברי אחות הנאשם, לא נמצא בקשר עם משפחתו מזה כשנתיים. כאמור אחות הנאשם טענה בפני שירות המבחן, כי הדבר נובע מהפרעות באישיותו, אולם כל זאת לא הועלה מטעם הנאשם, אף לא בפני שירות המבחן כאשר זה האחרון סירב להיפגש עימם להכנת תסקיר לעונש.

עוד בהקשר זה, נתתי דעתי לכך כי הנאשם בעל מצב כלכלי קשה כאשר הינו דר רחוב מזה כשנתיים בעיר אופקים, כך לדברי אחותו, מוכר לשירותי בריאות הנפש. יחד עם זאת, מעולם לא אובחן כלוקה בנפשו. הנאשם היה בהסתכלות פסיכיאטרית, אולם אובחן כי בוחר שלא לשתף פעולה מתוך בחירה מושכלת.

12. לכל זאת יש לצרף גם את עברו של הנאשם, אשר כולל הרשעה מיום 3.6.2019, בהליך ת"פ 3038-01-19, בגין עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר. בגין הרשעה זו נידון הנאשם למאסר מותנה בן ארבע חודשים, אשר גם זאת, לא

הרתיע את הנאשם מלבצע את העבירות במקרה שלפניי.

כאשר מדובר בעבירה של פציעת איש חוק תוך שימוש בנשק קר, ובפרט כאשר העבירה בוצעה בשל העובדה כי מדובר באנשי חוק גרידא, ללא כל התגרות מוקדמת הרי אין מנוס מין המסקנה כי הענישה בעניינו של הנאשם **לא יכולה להיות ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.**

גזירת הענישה הראוי בתוך המתחם נעוצה ראש וראשית בהכרחיות ליצירת הרתעה במקרים מהסוג זה, הן באשר לנאשם עצמו בפרט, והן באשר לעבריינים פוטנציאליים אחרים בכלל. אשר על כן מצאתי כי ראוי למקם את עונשו של הנאשם **במרכז מתחם הענישה שקבעתי לעיל.**

אשר לשאלת המאסר המותנה, ולסוגיית הטלתו בחופף או במצטבר, כולו או חלקו - מסקנתי הינה כי לאור חומרת העבירה, תכנונה, הצטיידות מראש בנשק קר לביצועה, קור הרוח בביצועה, ומנגד, התחשבות בנסיבות חייו, יש להורות כי **המאסר המותנה ירוצה חציו במצטבר וחציו בחופף** למאסר אותו הנאשם ירצה במסגרת הליך זה.

13. **אשר לשאלת הפיצויים והקנס** - ב"כ המאשימה עתר לגזור עונשו של הנאשם כך שיוטלו עליו פיצויים לנפגעי העבירה וכן קנס מרתיע. הנאשם כאמור, לא הגיש טיעונים לעונש, וכן התייחסותו לעניין שאלת הפיצויים והקנס לא ניתנה כלל.

נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם הינו דר רחוב וחסר אמצעים, יחד עם זאת, סבורני כי נכון עקרונית לקבוע פיצוי. שיקול זה נגזר בעיקר מחומרת העבירה, לצד העובדה כי בהיעדר טיעון או למצער אסמכתא תומכת מצד הנאשם באשר למצבו הכלכלי, ראוי יהיה לפצות את השוטרים אשר נפגעו פיזית ממעשיו של הנאשם.

נוכח מצבו הכלכלי הנתון של הנאשם, לא אכביד עליו בהטלת קנס. עם זאת יש מקום לחייב את הנאשם בחתימה על "התחייבות משמעותית", שכמוה כ"קנס על תנאי" בכך יובהר לנאשם משמעותה הכלכלית של עבירה דומה בעתיד.

סוף דבר:

14. **מכל המקובץ לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **18** חודשי מאסר בפועל.

עמוד 8

ב. הפעלת מאסר על תנאי - מפעיל בזאת המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם **ביום 3.6.19 בת.פ. 3038-01-19**, של ביהמ"ש השלום בבאר שבע, לתקופה של 4 חודשים, אשר מחציתו ירוצה במצטבר ומחציתו בחופף למאסר בפועל דלעיל.

סך הכל ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך **20 חודשים**, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע;

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא יעבור עבירות בהן הורשע למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר. שב"ס יפעל להחתמת הנאשם על ההתחייבות האמורה בתוך 14 יום מהיום.

ה. תשלום פיצויים בסך 1,500 ₪ לכל אחד מנפגעי העבירה.

התביעה תעביר למזכירות בית המשפט בתוך 14 יום מהיום פרטי נפגעי העבירה לצורך דיווח הפיצוי.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ז אלול תש"פ, 06/09/2020 במעמד הנוכחים.

חיים פס, שופט

פרוטוקול

נוכחים:

הוריו ואחותו של הנאשם.

הערת בית המשפט:

בית המשפט מוסר לצדדים את גזר הדין. לשאלת בית המשפט את הנאשם האם הבין את גזר הדין, הנאשם הסתכל על בית המשפט ואינו מגיב.

